

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמוך לצינן הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

גליון 56 |

ברשת וישלח תשוב"ב

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

פרשת וישלח

קטונתי מכל החסדים

"אחרי הסתלקות המגיד ממעזריטש זצ"ל הסתופפו רבים בצל רבינו מוהר"ש מקארלין ולא רצה בשום אופן לקבל עליו עול ההתמנות, משפלותו וענותו הגדולה, אך מאחר שרבים אלצוהו, התיישב בדעתו שיסע לרב איש אלקים אשר ממש רוה"ק שורה עליו והוא יגלה רשתו ובפניו יענה שאינו ראוי לזה, ועלה בדעתו ליסע להר"מ מלאטשוב, כי שמע אז שאצלו רוה"ק בנגלה, ואומר לכל איש ואיש כאשר הוא, אך לקח עמו את ר' מאנעלע, וטעמו עימו כפי המקובל בבי' נוסחאות. א': כיון שהיה בטוח שהזלאטשובר יניא אותו, ובכדי שיהיה עד שמיעה נוסף לדבריו הנחרצים לקח את ר' מאנאלי וכך יאמינו לכל שיאמר בשמו. הנוסח הב': שלקח את ר' מאנאלי עמו, מיראתו שלא ירך לבבו מאוד ויפול בדעתו, לפי שבוודאי יבוהו מאוד, ובלשה"ק "איז א מורא ער זאל איהם ניט צו פיהל אראפ ווארפין אזוי".

הנהגה בזלאטשוב קירב אותו הר"ר מיכל מאוד והיה אצלו בשבת. ולא עוד אלא שאחרי שבת באו אליו בניו הצדיקים של המגיד לבקשו שישבות שם עוד שבת. על כך ענה להם הרש"ק: לכו שאלו את אביכם, אך בתנאי שיאמרו לו הלשון המלא והמדויק מה שאמר להם אביהם, כי עדיין היה סבור רבינו בענותנותו שרק בפניו לא רצה רבי מיכלי לבזותו. אבל כעת שהבנים שאלו בודאי יאמר להם עליו את מה שהוא באמת. נכנסו הבנים אצל אביהם הקדוש וכך ענה לשאלתם "איש שכל העולמות העליונים והתחתונים תלויים במעשיו ובמחשבותיו הקי, "אולי וועט אים עפעס רודערין דא איין תנועה, (חוששני שמא אפילו רק תנועה קלה אחת תודעעט) מבאשר לא יהיה הצדיק בביתו על מכונו וועט זיך רודערין (אזי ידעעו): כל העולמות, איך ארהיב בנפשי לבקשו על שבת..."

כשמעם דברים מפורשים יוצאים מפי הקדוש, פנו בשמחה ומסרו את דברי אביהם להרש"ק. אז נכנס אליו בהתמרמרות גדולה והחל לומר: מה אתם רוצים ממני אז איר זאלט קאנען זאגן אזויגע דיבורים, איז שוין דא אויך קיין אמת ניטא (אשר גם אתם תוכלו להגיד עלי דיבורים שכאלו, הגם כאן האמת נעדרת?), ענה הר"ר מיכל זי"ל בזה"ל: מיין ליבער ר' שלמה איהר ווילט זיצין אין איין קליין שטיבעלע אין דינען השי"ת אליין? - (אהובי ר' שלמה, מבקשים אתם לישב בקיטון צר ולעבוד את השי"ת לבדך?) עס איז אלעס כדאי אזוי ווייט ציא גיין אין בלאטע (אכן ראוי להמשיך לצעוד אפילו בתוך הבוץ) והראה המגיד עד צוארו והמשיך "איין אזוי ווייט אין נאך ווייטער, (וכך להמשיך ועוד יותר להמשיך), אבי ארויס נעמען איין אידישע נשמה פין בלאטע (העיקר למשות עוד נשמה יהודית מהבוץ) פארם אופיים אין נעמם ארויס אידישע נשמות פין בלאטע (קבל על עצמך ההנהגה והוציא נשמות ישראל מהבוץ).

(ע"פ כתבי הר"י שו"ב אות רל"ח)

מסכת חיים

תולדות חייו (נו)

מהמנין של העשר העניים

עוד מחסידי מרן הרש"ק זי"ע, הוא הרה"ק רבי ישעיה ריישעס זי"ע אשר גם הוא היה מגדולי תלמידיו ואחריו אצל הרה"ק מלעכוויטש זי"ע. בכתבי ר"י שו"ב (חלק א, אות קעז) מסופר עליו: היה עומד אצל הקרלינער בזיפיצע לבנה, אך הלעכוויטשער צוה לכל אנשים שלבשו זיפיצע לבנה למשוך אותם דרך החור של הכירה, ואחר כך נהיה אצל הלעכוויטשער מהאנשים הגדולים שלו, ומהמנין של העשר העניים של הלעכוויטשער שאמר עליהם שלא יבוש להעמיד אותם לפני הגואל צדק.

הנה שמוע

עוד מסופר שם (חלק א אות קכד) עליו כי פ"א אמר לו הלעכוויטשער שיאמר ד"ת בשולחנו, ועמד על רגליו והתחיל לומר תיבת הנה, ועמד כן מבולבל ולא אמר יותר, מחמת גודל הפחד של הרב, והיו מזכירין לו הרבה הנה שנוכר בגמרא ובכתובים, והוא לא ידע לסיים, עד איזה רגעים שבא לדעתו, ואמר: הנה שמוע מזבח טוב - שטוב לשמוע תורה מאיש הזובח את יצרו.

בשכר ההליכה לצדיקים

ועוד שם (חלק א אות קפ'): פ"א היה מונח בהינר פלעט (עילפון), אחר כך סיפר שראה פמליא של מעלה יושבים... ואמרו ניקח את ר' ישעיה למשפט, ושמע שאמרו מחשבות!, ויותר לא שמע, והתמהמה איזה עת, ומשמעו שדנו אותו על מחשבות.

אחר כך שמע קול: עינים!, והתמהמה איזה עת, והמשמעות כנ"ל לדון אותו על הסתכלות העינים, אח"כ הפה וכנ"ל, ואח"כ האזניים, וכן כל האיברים עד שבאו להרגלים ושמע שאמרו: הרגלים הלכו הרבה לצדיקים, צוא ערליכע יודין, צריכים להסיר הכבלים מרגליו, ומיד התחיל להזיע ונתרפא.

א שטיק נשמת

בספר אשרי האיש (עמוד קל"ה) מסופר עליו: אצל הס"ק מלעכוויטש זי"ע היו אנשי שלומו מכינים הדגים לש"ק פעם הכין הדגים רבי ישעיה ריישעס ובליל ש"ק אמר הלעכוויטשער "ר' ישעיה האט אריין גיטאן א שטיק נשמת אין די פיש" (ר' ישעיה הכניס פסוקי נשמת בהדגים) שבעת הכנתם אמר נשמת.

יותר מנעילה ביוה"כ

לפרנסתו שימש רבי ישעיה כחייט לבגדי נשים, ורבות מסופר על השילוב הנדיר שבין התעסקותו בדברים אלו, לצד התעלותו במעלות הקדושה והיראה, ואף רבו הסב"ק מלעכוויטש זי"ע התבטא עליו פעם כמסופר בסי' ו'יהי אורי' (עמוד רט"ו) פעם מכר תכשיטי נשים בשוק, עבר לידו חסיד חב"ד וכשראה זאת הלך והלשין עליו להלכוויטש על שעומד בשוק ומוכר תכשיטי נשים לנשים. אמר הלכוויטש לחסיד החב"ד אני מאחל לך שיהי לך קבלת עומ"ש בנעילה של יוה"כ כמו שיש ליהודי זה בעת שמוכר התכשיטים לנשים.

מגלגלין עליו את הכל

על מלאכתו זו מסופר גם בסי' מרגליות הש"ס' (אות כ"ו): החסיד רבי ישעיה ריישעס היה מלמד לאנשים מלאכת החייטות, ובאמצע העבודה למד עמם גם פרקי משניות ודברי מוסר ... כאמור היה רבי ישעיה ריישעס חייט ומתקן בגדים, וכשנגזרה גזירת הכפתורים הכפולים ברוסיה, בא אליו אחד לתקן כפתורים כפולים שנפלו מבגדו, וא"ל רבי ישעיה שלמד במשנה (בבא בתרא ד' ע"ב) "המקיף את חבירו משלוש רוחותיו וכו' ואם עמד ניקף וגדר את הרביעית מגלגלין עליו את הכל דגלי דעתיה דניחא ליה", כך בשלמא אם קנית בגד עם כפתורים כפולים הרי עשית זאת בלית ברירה מחמת גזירת המלכות, אבל אם אח"כ באת לתקן כפתור כפול שנפל - גילית דעתך דניחא לך.

בית מדרשו של הבעל שם טוב בעיר מעזיבוז'

ראה מדרו זרעו בחיים

